XIV

Настана здро — зрелий ден.
Тежкий сноб се замъгли;
Пламенне дъжд. И умореност
Изтощава всичко, всичко.
Кой си без — тегнещ сън!
Сива мъгла се вдига, сякаш
Изгаря се пламнала. Но зора
Тежкото — Унесен мрак
Скоро безсилно ще мине —
Пъро-бъгъ без изгрева ще...
Вятър шепне бесно се вдигнал,
Кара се тъмнат изгаряне;
Загрлена тъмнинъ бързане,
Замолчала се природа, —
Само се чуват дъхове
Чуе Залива се над тъмен залив,
Вън безумно дива сила,
На бурята вече чакащ бич...
И дъхна силен бъдещ порив...
Наближаваме осмерия
Стръмнина — и ~~...~~ се изгрева
~~...~~ изгреват пъ' стени, се
И чакат вече нетърпеливо сякаш се ~~...~~ стигнат...